Algorytmy i Struktury Danych Egzamin 1: Zadanie A (7.VII.2022)

Format rozwiązań

Rozwiązanie zadania musi się składać z krótkiego opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
- 2. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- 1. korzystanie z zaawansowanych struktur danych (np. słowników czy zbiorów),
- 2. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka collections.deque, kolejka priorytetowa (queue.PriorityQueue lub heapq),
- 3. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem (jeśli takie są),
- 4. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (można założyć, że mają złożoność $O(n \log n)$).

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Testowanie rozwiązań

Zeby przetestować rozwiązanie zadania należy wykonać polecenie: python egz1a.py

Szablon rozwiązania: egz1a.py

Złożoność akceptowalna (1.5pkt): $O(n^4)$, gdzie n to rozmiar wąwozu.

Złożoność wzorcowa (+2.5pkt): $O(n \log n)$, gdzie n to rozmiar wawozu.

System chłodzenia serwerów na pewnej uczelni wymaga stałych dostaw śniegu. Grupa zmotywowanych profesorów odnalazła w wysokich górach wąwóz, z którego można przywieźć śnieg. Wąwóz jest podzielony na n obszarów i ma wjazdy z zachodu i wschodu. Na każdym obszarze wąwozu znajduje się pewna ilość śniegu, opisana w tablicy S. W szczególności S[0] to liczba metrów sześciennych śniegu bezpośrednio przy zachodnim wjeździe, S[1] to liczba metrów sześciennych śniegu na kolejnym obszarze, a S[n-1] to liczba metrów sześciennych śniegu przy wjeździe wschodnim (wiadomo, że zawartość tablicy S to liczby naturalne). Profesorowie dysponują maszyną, która danego dnia może zebrać śnieg ze wskazanego obszaru, wjeżdżając odpowiednio z zachodu lub wschodu. Niestety, są trzy komplikacje

- 1. Po drodze do danego obszaru maszyna topi cały śnieg na tych obszarach, po których przejeżdża (o ile nie został wcześniej zebrany). Na przykład jadąc z zachodu do obszaru 2 zeruje wartości S[0] oraz S[1] (bo po nich przejeżdża) oraz S[2] (bo ten śnieg zbiera).
- 2. Każdego dnia maszyna może zebrać śnieg tylko z jednego, dowolnie wybranego obszaru, wjeżdzając albo z zachodu albo ze wschodu.
- 3. Ze względu na wysoką temperaturę, po każdym dniu na każdym obszarze topi się dokładnie jeden metr sześcienny śniegu.

Zadanie polega na zaimplementowaniu funkcji:

```
def snow(S)
```

która zwraca ile metrów sześciennych maksmalnie można zebrać z wąwozu (zebrany śnieg jest zabezpieczany i już się nie topi).

Rozważmy następujące dane:

$$S = [1,7,3,4,1]$$

wywołanie snow(S) powinno zwrócić liczbę 11. Możliwy plan zbierania śniegu to: zebranie $7m^3$ pierwszego dnia z obszaru 1 wjeżdżając z zachodu, zebranie $3m^3$ drugiego dnia z obszaru 3 wjeżdżając ze wschodu ($1m^3$ się stopił po pierwszym dniu), oraz zebranie $1m^3$ trzeciego dnia z obszaru 2 wjeżdżając z dowolnego kierunku (po dwóch dniach ilość śniegu na tym obszarze zmniejszy się z $3m^3$ do $1m^3$).

Podpowiedź. Jak zmieniłby się wynik, gdyby wąwóz miał wyłącznie wjazd od zachodu? Co by się stało, gdybyśmy wiedzieli, że śnieg mamy zbierać dokładnie d dni?

Algorytmy i Struktury Danych Egzamin 1: Zadanie B (7.VII.2022)

Format rozwiązań

Rozwiązanie zadania musi się składać z krótkiego opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
- 2. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- 1. korzystanie z zaawansowanych struktur danych (np. słowników czy zbiorów),
- 2. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka collections.deque, kolejka priorytetowa (queue.PriorityQueue lub heapq),
- 3. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem (jeśli takie są),
- 4. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (można założyć, że mają złożoność $O(n \log n)$).

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Testowanie rozwiązań

Zeby przetestować rozwiązanie zadania należy wykonać polecenie: python egz1b.py

```
Szablon rozwiązania: egz1b.py
Złożoność akceptowalna (1.5pkt): O(n^2), gdzie n to rozmiar drzewa.
Złożoność wzorcowa (+2.5pkt): O(n), gdzie n to rozmiar drzewa.
```

Dane jest drzewo binarne opisane przez następujące klasy:

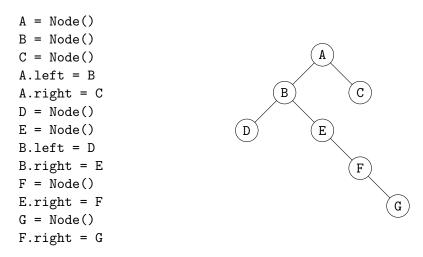
```
class Node:
    def __init__( self ):
        self.left = None  # lewe poddrzewo
        self.right = None  # prawe poddrzewo
        self.x = None  # pole do wykorzystania przez studentów
```

Mówimy, że takie drzewo jest *ladne* jeśli wszystkie jego liście znajdują się na jednym poziomie. Szerokością ładnego drzewa jest jego liczba liści a wysokością poziom, na którym te liście się znajdują (korzeń jest na poziomie 0, jego dzieci na poziomie 1, jego wnuki na poziomie 2 itd.). Zadanie polega na zaimplementowaniu funkcji:

```
def widentall( T )
```

która dla danego drzewa T zwraca minimalną liczbę krawędzi, które trzeba usunąć, żeby powstało ładne drzewo, którego szerokość jest jak największa i którego wysokość jest największa wśród drzew o maksymalnej szerokości. Usunięcie krawędzi odcina całe poddrzewo poniżej tej krawędzi.

Rozważmy następujące dane wejściowe:

Wywołanie widentall(A) powinno zwrócić wynik 2 (ucinamy krawędzie między A i C oraz między E i F. Ucięcie krawędzi między B i D oraz między B i E doprowadziłoby do ładnego drzewa o tej samej szerokości, ale mniejszej wysokości.

Algorytmy i Struktury Danych Egzamin 2: Zadanie A (5.IX.2022)

Format rozwiązań

Rozwiązanie zadania musi się składać z krótkiego opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
- 2. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- 1. korzystanie z zaawansowanych struktur danych (np. słowników czy zbiorów),
- 2. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka collections.deque, kolejka priorytetowa (queue.PriorityQueue lub heapq),
- 3. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem (jeśli takie są),
- 4. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (można założyć, że mają złożoność $O(n \log n)$).

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Testowanie rozwiązań

Zeby przetestować rozwiązanie zadania należy wykonać polecenie: python egz2a.py

Szablon rozwiązania: egz2a.py
Złożoność akceptowalna (1.5pkt): $O(n^2)$, gdzie n to liczba transportów.
Złożoność wzorcowa (+2.5pkt): $O(n \log n)$, gdzie n to liczba transportów.

Do elektrowni ma przyjechać seria długo oczekiwanych tranportów węgla. Każdy transport zawiera pewną liczbę ton węgla, które muszą być składowane w jednym z magazynów o numerach $0, 1, 2, \ldots$ (magazynów jest bardzo dużo i na pewno wystarczą na cały węgiel). Każdy magazyn ma pojemność T ton i węgiel z każdego transportu musi być przechowywany razem, w jednym magazynie (ale w danym magazynie może być węgiel z kilku różnych transportów). Dyrekcja elektrowni przyjęła zasadę, że gdy przyjeżdża kolejny transport, to węgiel umieszczany jest w magazynie o najniższym numerze, w którym się mieści (na szczęście żaden transport nie ma więcej niż T ton). Proszę napisać funkcję:

która przyjmuje na wejściu tablicę $A = [a_0, \ldots, a_{n-1}]$ zawierającą ilości węgla w kolejnych transportach (wyrażoną w tonach, jako liczby naturalne) oraz liczbę naturalną T oznaczającą pojemność każdego z magazynów. Funkcja powinna zwrócić numer magazynu, w którym umieszczono ostatni transport. Funkcja powinna być możliwie jak najszybsza.

Przykład. Rozważmy następujące dane:

$$A = [1, 6, 2, 10, 8, 7, 1]$$

 $T = 10$

Wywołanie coal (A, T) powinno zwrócić 0 (pierwsze trzy transporty zostaną umieszczone w magazynie nr 0, kolejny w magazynie nr 1, transport 8 ton zostanie umieszczony w magazynie nr 2, transport 7 ton w magazynie nr 3 i ostatni transport zmieści się jeszcze w magazynie nr 0).

Algorytmy i Struktury Danych Egzamin 2: Zadanie A (5.IX.2022)

Format rozwiązań

Rozwiązanie zadania musi się składać z krótkiego opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
- 2. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- 1. korzystanie z zaawansowanych struktur danych (np. słowników czy zbiorów),
- 2. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka collections.deque, kolejka priorytetowa (queue.PriorityQueue lub heapq),
- 3. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem (jeśli takie są),
- 4. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (można założyć, że mają złożoność $O(n \log n)$).

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Testowanie rozwiązań

Zeby przetestować rozwiązanie zadania należy wykonać polecenie: python egz2b.py

```
Szablon rozwiązania: egz2b.py

Złożoność akceptowalna (1.5pkt): O(n^2), gdzie n to komnat.

Złożoność wzorcowa (+2.5pkt): O(n), gdzie n to liczba komnat.
```

Magiczny Wojownik obudził się w komnacie 0 pewnej tajemniczej jaskini, mając w głowie jedynie instrukcje, jakie otrzymał od Złego Maga. Wie, że komnaty są ponumerowane od 0 do n-1 i w każdej komnacie znajduje się troje drzwi, z których każde pozwala przejść do komnaty o wyższym numerze (cofnięcie się do komnaty o niższym numerze grozi śmiercią Wojownika; co więcej, niektóre drzwi są zablokowane) oraz skrzynia z pewną liczbą sztabek złota. Wstępnie wszystkie drzwi są zamknięte, ale jeśli w skrzyni zostanie umieszczona odpowiednia liczba sztabek złota, to drzwi się otwierają i można nimi przejść. Z każdej skrzyni można zabrać najwyżej 10 sztabek złota, ale można też w niej zostawić dowolnie wiele sztabek. Na początku Wojownik nie ma ani jednej sztabki a jego celem (na zlecenie Złego Maga) jest dojść do komnaty n-1 mając jak najwięcej sztabek.

Zadanie polega na zaimplementowaniu funkcji:

```
def magic(C)
```

która otrzymuje na wejściu tablicę C opisującą jaskinię (n = |C|) i zwraca największą liczbę sztabek złota, z którymi Wojownik może dojść do komnaty n-1, lub -1 jeśli dotarcie do tej komnaty jest niemożliwe. Opis jaskini jest postaci $C = [R_0, \ldots, R_{n-1}]$, gdzie każde R_i to opis komnaty postaci:

$$[G, [K_0, W_0], [K_1, W_1], [K_2, W_2]]$$

gdzie G to liczba sztabek złota w skrzyni a każda para $[K_i, W_i]$ składa się z liczby K_i sztabek słota potrzebnych do otwarcia drzwi numer i prowadzących do komnaty W_i (gdzie $W_i > i$ lub $W_i = -1$ jeśli za tymi drzwiami jest lita skała i nie da się nimi przejść nawet jeśli się je otworzy). Funkcja powinna być możliwie jak najszybsza.

Przykład. Rozważmy następującą jaskinię:

```
C = [[8, [6, 3], [4, 2], [7, 1]], #0
[22, [12, 2], [21, 3], [0,-1]], #1
[9, [11, 3], [0,-1], [7,-1]], #2
[15, [0,-1], [1,-1], [0,-1]]] #3
```

Optymalna trasa wojownika to:

- 1. Wziąć 1 sztabkę złota w komnacie 0 i przejść do komnaty 1.
- 2. Wziać 10 sztabek złota w komnacie 1 i przejść do komnaty 2.
- 3. Zostawić 2 sztabki złota w komnacie 2 i przejść do komnaty 3.

Dzięki temu na koniec wędrówki Wojownik ma 9 sztabek złota.

Szablon rozwiązania: egz3a.py

Złożoność akceptowalna (1.5pkt): $O(n^2)$, gdzie n to liczba dni.

Złożoność wzorcowa (+2.5pkt): $O(n \log n)$, gdzie n to liczba dni.

Autostrada Bajtocji to linia prosta o długości $T \in \mathbb{N}_+$ kilometrów. W zimie, w czasie kolejnych n dni na pewnych odcinkach autostrady pada śnieg. W i-tym dniu śnieg pada na odcinku $[a_i,b_i]$ (domkniętym obustronnie), gdzie $a_i,b_i \in \{0,1,2,\ldots,T-1\}$. W wyniku opadu grubość warstwy śnieniu na tym odcinku rośnie o 1mm. Proszę zaproponować i zaimplementować algorytm, który zwraca największą liczbę $H \in \mathbb{N}$ taką, że po n dniach na autostradzie jest punkt (lub punkty) na którym leży H milimetrów śniegu. Zakładamy, że w rozważanym okresie n dni śnieg nie topnieje. Algorytm powinien być możliwie jak najszybszy. Proszę uzasadnić jego poprawność i oszacować złożoność obliczeniową.

Algorytm należy zaimplementować jako funkcję:

która otrzymuje na wejściu długość autostrady T (liczba naturalna) oraz listę odcinków $I = [(a_0, b_0), (a_1, b_1), \dots, (a_{n-1}, b_{n-1})]$ i zwraca maksymalną grubość śniegu H. Odcinki reprezentowane są jako krotki. Końce odcinków są liczbami naturalnymi.

Przykład. Dla danych wejściowych:

```
T = 100

I = [(3, 10), (0, 5), (20, 30), (25, 35), (26, 26)]
```

Funkcja powinna zwrócić wartość 3.

Szablon rozwiązania:	egz3b.py
Złożoność akceptowalna (1.5pkt):	$O(n^3)$, gdzie n to rozmiar labiryntu.
Złożoność wzorcowa (+2.5pkt):	$O(n^2)$, gdzie n to rozmiar labiryntu.

Magiczny Wojownik który poprzednio nie dotarł do ostatniej komnaty z maksymalną liczba sztabek złota otrzymał od Dobrego Maga jeszcze jedną szansę. Musi przejść przez kwadratowy labirynt złożony z $N \times N$ komnat. Rozpoczyna wędrówkę w komnacie o współrzędnych (0,0) znajdującej się na planie w lewym górnym rogu i musi dotrzeć do komnaty o współrzędnych (n-1,n-1) w prawym dolnym rogu. Niektóre komnaty (zaznaczone na planie znakiem #) są niedostępne i nie można do nich się dostać. Wojownikowi wolno poruszać się tylko w trzech kierunkach, opisanych na planie jako Góra, Prawo i Dól oraz nie wolno mu wrócić do komnaty w której już był. Zadanie postawione przez Maga polega na odwiedzeniu jak największej liczby komnat. Zadanie polega na zaimplementowaniu funkcji:

```
def maze (L)
```

która otrzymuje na wejściu tablicę L opisującą labirynt i zwraca największą liczbę komnat, które może odwiedzić Wojownik na swojej drodze lub -1 jeśli dotarcie do końca drogi jest niemożliwe. Komnaty początkowej nie liczymy jako odwiedzonej. Funkcja powinna być możliwie jak najszybsza.

Labirynt opisuje lista $L = [W_0, W_1, W_2, \dots, W_{n-1}]$, gdzie każde W_i to napis o długości n znaków. Znak kropki '.' oznacza dostępną komnatę a znak '#'oznacza komnatę niedostępną.

Przykład. Rozważmy następujący labirynt:

```
L = [ "....",

"..#.",

"..#.",
```

Optymalna droga wojownika to: DDDPGGGPPDDD, podczas której Wojownik odwiedził 12 komnat.